آن کنند ختم میکردند بهمان اسلوب خدای تعالی اواخر سورها را بجوامع کلم و
منابع حکم و تاکید بلیغ و تهدید عظیم ختم فرمود و گاهی شروع کرده
میشود در اثنای سوره کلام بلیغ عظیم الفایده و بدیع اسلوب بنوعی
از حمد و تسبیح یا نوعی از بیان نعم و امتنان چنانچه شروع فرموده ببیان
تباین مراتب خالق و مخلوق بقل الحمد لله سلام علی
عباده الذین اصطفی الله خیر اما یشرکون بعد از آن
در نسخ آیه این مدعا بابلغ وجوه و ابدع اسالیب بیان فرمود
چنانکه شروع فرمود مخاصمه بنی اسرائیل را در اثنای سوره بقره
یا بنی اسرائیل اذکروا نعمتی التی باهمین کلمه ختم فرمود پس ابتدای
مخاصمه باین کلام و انتهای مخاصمه برین محلی دارد عظیم از بلاغت
و همچنین شروع فرمود مخاصمه اهل کتابین در آل عمران بآیت
ان الدین عند الله الاسلام تا بتقریر محل نزاع باشد و توارد دلیل قبل
و قال بران مدعا واقع شد والله اعلم بحقیقة الحال فصل دوم

در اکثر سور سنت الله جاری شده است به تقسیم سور با آیات چنانکه
قصاید را با ابیات منقسم میکردند منتهی الامر آنکه در میان آیات
و ابیات فرقی نهاده شده است و آیات و ابیات هر دو نشاندند
برای التذاذ نفس متکلم و سامع آن کرده می شود الا آنکه
ابیات مقید اند به عروض و قافیه که خلیل تدوین آن کرده است
و شعراء آن را ارادی یاد گرفته اند و بنای آیات بر وزنی
و قافیه است اجمالی که اشبه است به اوطبعی به بر افاعیل و تفاعیل
عروضیان و قوانین مقیده مبینه آنان که اوی است فواصل و اصطلاحی
و تنقیح اوی مشترکست در ابیات و آیات واقع است و نشاید
بازای آن عام اطلاق می نمائیم باز ضبط اموری که در آیات
التزام آنها واقع شده است و آن بمنزله فصل است بتفصیل مطلبی بعد
والله ولی التوفیق تفصیل این اجمال آنکه فطرت سلیمه در قصاید موزونه
مقفاه دار اخبر رائقه و امثال آن لطفی ادراک میکنند و حلاوتی

Copyright © King Saud University

Created with PDFsharp 1.2.1269-g (www.pdfsharp.com)